

“वात्सादिभारतीयवृत्तान् पुटप्रकारानाह रश्मि-
दीपे “कोडादेरपुनर्भाविष्यदुत्थलं गुष्ठाटपुतरा । व-
क्षिणे तरणश्चापि तद्विधिः पुटनाम्नेत् । नक्षीरे वि-
क्षुते गुण्ये द्विष्टके चतुरश्रके । वनोपसवहृक्षेण
पूरितं पुनरौषधम् । कोडे वक्षे प्रसलेन गोविष्टोपरि
भारयेत् । वनोपसवहृक्षार्द्रं कोष्ठिकोपरि निःक्षि-
पेत् । वक्षिं विनिःक्षेपेत्तत्र मङ्गापुटमिति कृतम्” ।
कोष्ठं गृह्यसूत्रा गोविष्टा (गोहटा) । मङ्गापुटम् । “वपाद
हृक्षामानेन गुण्ये निम्ने तथावते । वनोपसवहृक्षेण
पूर्णे मध्ये विधारयेत् । पुटनगृह्यसंयुक्तां कोष्ठिकां
उक्षिप्तां सुखे । कषाङ्गानि करण्डानि अङ्गान् पुपरि
निःक्षिपेत् । एतद्गुण्यपुटं प्रोक्तं स्वातं सर्वपुटोत्तमम्” ।
हृक्षसंयुक्तां यत्कुक्षप्रमाणः स सवाद्यः तेन लिङ्गदक्ष-
प्रमाणेनेत्यर्थः अतएवोक्तम् “वापारणनराकुल्या लिङ्ग-
दक्षवक्तो गजः” इति मङ्गापुटम् । “वरसिनालके
गुण्ये पुटं वाराहस्यते । भित्तिनालके चाते कथितं
कौकुटं पुटम्” । वरसिन्धु “मिन्मिष्टेन सहितम्” इत्य-
नरः । निःक्षुतकनितना सुद्रोपस्यक्तितो हृक्षोर्ग-
रित्तमः । “गोडयाकुक्षे चाते कक्षचित् कौकुटं
पुटम् । यत्पुटं दीवते चाते अटसंक्षेपेनोपलैः । क-
पोतपुटमेतत्तु कथितं पुटवक्षिणैः । गोष्ठानगोर्गुरक्षु-
युक्तं पूरितगोमयम् । गोवरं तद्वशास्मात् परितः
रक्षणाच्चेन । दृहङ्गाण्डस्वितैर्यत् गोवरेदीयते पुटम् ।
तद्गोनवरपुटं प्रोक्तं भिन्नभिः सूतमन्त्रिणि । दृहङ्गाण्डे
त्यर्थः पूर्णे मध्ये जनां विधारयेत् । “विज्ञानि” सुवर्ण-
भाक्त्वं तद्भाण्डं पुटस्यते” । “वक्षुमुभिरितिनौ जलो
पटोऽयम्” इ० २० कृत्ते उद्वाद्यकरपादके कन्दोभेदे उ-
क्तं न० पुट इय कावति के-क । १ पक्षे यद्दरत्वात् “पुटके
पुटके कपु” भा० प्रो० ६८ अ० । ततः पुष्करा० इति । पुट-
किमी तद्वक्ष्यते पश्चिन्त्याह । स्वार्थे क । २ पुटकञ्जार्थे ।
तन्द् ५० पुटमिह कन्दोऽयम् । कोष्ठकन्दे दाक्षिणि० [मेदिनी
प्रीव पु० पुटमिह प्रीवाऽयम् । १ गर्ग्यां २ ताम्रकुक्षे च
प्राक् ३० पुटोऽयं पादः । पुटपाले च श्रीवधपादौ तद्विधि-
भेदे भावप्रपञ्चो वक्तव्यः

‘हृत्कारनामधत्तं श्रुत्वा’ हृत्कारनामधत्तम् । अत्र
कटाक्षद्वयं तत्र करीतं द्वयञ्च काष्ठम् । अन्तर्गत-
नर्दशुभिरं परित्यज्य दहनमाचोष्य । पश्चादवसृज्य
‘अच्छं’ पशुपतं कुर्यात् । त्रिफलाप्लुष्टकृषिकरताव-
रिकाकन्दमानसहजरात्रैः । भक्षातककरिकर्षकदसूक्ष्मपुन-
र्नशास्त्ररसैः । चित्ताय कोष्ठपात्रे माद्वे वा कोष्ठपात्र-
पालाभ्याम् । तृत्याभ्यां पूजेनास्त्राद्यान्वे रज्जुमाक्षिप्य ।
तत्पुटपालं तत्र दधन्मन्त्रेण निधाय भूयोभिः । काष्ठ-
करीषतृषैकात्पश्चाद्याहर्भिर्यं दहेत् प्रायः । एवं नभ-
भिर्भेषजरात्रैः पच्येत् पुटपाकम् । प्रत्येकमेकमेभिर्मिश्रितै
र्वा त्रिफलरात्रां वरात्रां । प्रतिपुटनं तत्पिंपरात् स्वा-
क्षीपात् विधातुं तत्रैव । तादृशं दग्धं न पिंपरात् विम-
शङ्कसा तं मुञ्चते बलम् । तदवसृज्यं पिंडं दधं
वनच्छायावतिच्छाम् । यदि रजसा दग्धं स्यात्
कैतव्याकर्हिं तद्गृह्यत् । पुटने स्वाक्षीपात्तदधिगतमुदरे
स्वभावदग्धनिभात् । अधितपपि हेयमोमपुष्टिचित्तप्रा-
देयमव्यदपि” ।

पटभेद ५० पुट वंकोम मिमति भिद-बाध । १ गदादेवका-
 कादे २ जडावत्ते ३ पत्तने ४ मगरे ५ भातोहो न. नेदि० ।
 पटभेद ५० पुटानि पायाणि भिदन्ते स्म भिद-बाधारे-
 ल्यद । मगरे भावर ।

पुटापुटिका स्त्री, पूर्व पुटा संज्ञिका पश्चात् स्वरुटिका या.
त० । पूर्व संज्ञिकायां पश्चात् असंज्ञिकायां ।

मुद्रालं पु० पुटं संक्षिप्तं व्यासुः । कोटिकल्पे राजनि० ।

पुटिका स्त्री पुटमक्षत्राः उन् । एकादां हारा ।

सुटित नि.पुटो जाताऽस्य पुट+इतप् । आद्यन्तयोः सन्धेरेण
पुटाकारतां प्राप्तेः सन्धेरेण वया (कं राग्य अ) इत्यादि
इत्यपुटे न. इत्यादि ३ अस्ते च नि. सिद्धः ।

पुढी श्री पुढे-म गोरा-लीम् । मन्त्रादिरहितं पाण्ड्यात्मभेदे
(दीना) भवतः । २ श्रीप्रीते कृता ।